

Festival skončil. Zdá se, že ku všeobecné spokojenosti.

Jen se nemohu zbavit dojmu, že mi do Sobotky někdo dělá.

ČERNÁ KRONIKA

Zmrtvýchvstání

Se smutkem v srdci oznamujeme, že v pátek v odpoledních hodinách nás opustila pečlivě udržovaná mrtvola našeho drahého šéfredaktora. Redakce se shodla na tom, že přes veškerou snahu udržet tělo šéfa namrtvo došlo v něm zřejmě vlivem povětrnosti, těžkých látek a stresu z blízkého se Večera fakult (recenzujeme na jiném místě tohoto listu) ke spontánnímu zmrtvýchvstání. Poté, co se mu záhadně povedlo uniknout ze zamčené místnosti redakce, byl naposledy spatřen, jak ve své živé podobě směřuje k moři – údajně studovat historii a tradici Šrámkovy Sobotky.

SKANDÁLNÍ ODHALENÍ: NALEZENÁ KOST...

SOBOTA 6. ČERVENCE 2001

3,90 Kč

Střídavě oblačno

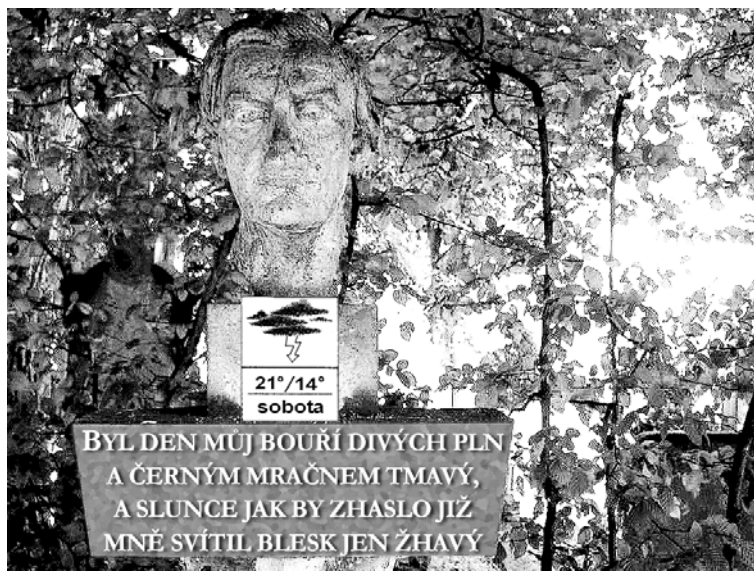
Záznam

V 19.30 v sále spořitelny začal Večer fakult – formální vyvrcholení celého festivalu. Tlak, teplota i rosný bod se polybovaly v hodnotách obvyklých v letních dnech. Začátek představení byl narušen zvukem mobilního telefonu neznámého majitele. Telefon byl vykázán ze sálu a další průběh večera již probíhal nerušeně. Recitátoři předvedli výsledky své celodenní práce. Kvalita jednotlivých vystupů během večera kolísala, osvěžující byly zejména hudební vystupy, které probíhaly za doprovodu Jiřího Šlupky Svěráka. Skladba vystoupení byla pestrá a pokrývala literární prostor mezi Hrabalem a Virginii Woolfovou. Na závěr vystoupil voiceband Mlátička. Diváci ocenili práci studentů dlouhou trvajícím potleskem.

Šrámkova Sobotka skončila mlátičkou

POČASÍ

BYL DEN MŮJ BOURÍ DIVÝCH PLN
A ČERNÝM MRAČNEM TMAVÝ,
A SLUNCE JAK BY ZHASLO JIŽ
MNĚ SVÍTIL BLESK JEN ŽHAVÝ

Subjektivně

Konečně sedím. Chvála bohu, výjimečně si přede mě nedřepnul nejvyšší chlap v celém sále. Jak ten Ibrahim pěkně zpívá, ale... to snad není pravda! Nechápu, jak je možné, že si někdo nevypne mobilní telefon! Taková ostuda! Stydím se až do morku kostí... Ještě že mně se nic podobného stát nemůže. Koho to tu máme teď? No ovšem, Janička Machalíková, ta nezklame. Bože, jestli okamžitě neza fouká alespoň lehký větrík, umřu, zalknu se vedrem. Holky, ten Wemisch se vám povedl! Chce to trochu lehčeji a zvesela. Já se těm studentům divím, jak si tak dlouhé básničky mohou vůbec zapamatovat... Ouha! Teď recitátorka váhá, neví jak dál... Všichni jí drží palce. Ach ne! Další výpadek paměti! Je to snad nějaká epidemie? Ale stejně mají kuráž... Já bych před tolika lidmi... Ovšem to tu ještě nebylo! Takhle se Hrabal ve škole nepřednáší. Hlavně se nezačít červenat, když to píše Hrabal... A ten Hýsek tak roztomile přednáší. Na dílnách si určitě užili spoustu legrace. Pepí, kmín, hřebíček, bobek, čaj! Koho by napadlo, že se dají básničky zhudebnovat i takhle. Pěkně jim to slape. Člověk se rád při poslechu poezie pobaví. Ale je v tom potlesku i něco smutného, jako když něco končí. No jo, být lektorem, taky bych byla celá dojatá. Stejně je dobře, že se všichni tolik snaží. Hlavní je přece zúčastnit se, nebo ne?

pokračování na straně 3

...SLOU • ILA DŘÍVE JAKO OBYDLÍ

Poděkování

Redakce Splav!u děkuje za podporu těmto osobám a institucím:

Drahomíře Flodmanové, Lence Dědečkové, civilkaři Horzovi Janatkoví, Hynkovi Zlatníkovi, Sdružení dobrovolných hasičů, Tomáši Bartoňovi z Bousova a TPC za technickou podporu, Jaroslavu Šourkovi za aparát, spolku zedlanců ze Šolcova statku za všeobecnou podporu, ARTAMÉ, Zdeňku Kratochvílovi za morální podporu a všem ostatním jen tak pro formu.

Zároveň bychom chtěli poděkovat jménem ŠS těmto sponzorům:

Koloniál, potraviny Houžvičková, Květiny Betty, Cukrárna Stáza, Maso-uzeniny u Dvořáků, pražma kávy Siesta, pohřební služba Krejčíkovi, stavební firma Preming.

redakce

Vánoce, vánoce

Je • išek přines nám dárky

Jako každoročně skončila pro studenty Šrámkova Sobotka děkovačkou, namířenou směrem k jejich lektorům. Letos nabrala tato událost formu vánočního večera a dlužno říct, že to v prvním patře ubytovny na koupališti vypadalo skutečně jako v Betlémě. Věra Hučínová jako vůl byla podpořena oslem Hanou Kofránkovou a obě se skláněly nad Ježíšem (RI).

o vánocích a jiných běsech

Následně byly mezi lektory rozděleny nejruznější dary. Společným darem, který jim byl předán, byla sada dvou vánočních koulí za to, jak „hezky hlásili počasí“. Šlupka uchopil loutnu, hrál něžně do strun a... a já vyrazil do redakce. Doufám, že se večírek vydaří.

pro Splav! Radim Kučera
autor je cenzorem listu

Ve znamení pohádky

Příčina každodenního pištění a jekotu, ozývajícího se ze zahrady ŠD, je konečně odhalena. Redaktoři Splav!u seznali příčinu zvuků, které rušily jejich zasloužený spánek v dopoledních hodinách. Byla jim skupina dětí ve věku od sedmi do čtrnácti let. Na festivalu rozhodně nezahály a s příkladnou iniciativou sevcily pásmo pohádek z celého světa, k jehož sledování vás jejich jménem zveme. Dětské divadelní dílny letos poprvé uvítaly ve svých řadách děti z recitačního souboru Šrámkova domu společně s ratolestmi účastníků Šrámkovy Sobotky. Od pondělí do čtvrtka vždy ráno a odpoledne se zde děti setkávaly s taji a nástrahami divadla a zároveň tak umožňovaly svým rodičům, zvláště pokud se jednalo o účastníky festivalu, nerušený zážitek z přednášek a odpoledních kulturních akcí. V symbióze těchto dvou bohuželových aspektů se zrodil pořad, jehož světová premiéra i demiéra bude k vidění v 9 hodin na zahradě Šrámkova domu. Lada Bechyňová a Milena Matějčíková, které letos dílny vedly, podle svých slov nechaly režirovat děti samotné, jen místy se režijní koncepci pokusily učinit poněkud srozumitelnější. Dětská dílna je experiment, nicméně máme se na co těšit. Rozloučení se Šrámkovou Sobotkou bude letos opravdu pohádkové.

pro Splav! Zuzana Štefková
autorka je v posteli

pokračování ze strany 1

Dialekt

Si kuř kámo to zas bylo něco. Jak vono se to – nějak jako Večer fakoff (*fakult!*, pozn. red.), myslim. Se mělo teda začít vod půl vosmičky ale začli holt až vo něco pozdějc, znáš to, jako dycky. Úplně jako první tam nákej Ibrahim nebo jak (*Robert Ibrahim*, pozn. red.) docela ti fakt slušně jel takovou tu revoluční, no, hymnu (*zhudebněnou báseň Václava Šolce Ty bídná chátro žebřácká*, pozn. red.), ne, a do toho tam asi půl hodky bučel mobil. No já myslel že se z toho picnu. Jo pak tam náky lidi říkali takový básničky většinou smutný já už si je ani moc nepamatuju, vono to bylo jedno jak druhý. Akorát ty dva kluci (*Filip Dobrovolný a Radek Rubáš*, pozn. red.) jak tam říkali něco vod toho Topola (*Josefa Topola, Legendy*, pozn. red.) přes sebe, tak to ušlo, a pak takovej kluk v čemým (*Michal Hubáček*, pozn. red.) jak tam hrál napřed na takovou tu tu (*flému*, pozn. red.) a pak říkal taky nějakou docela drsnou básničku a smutnou, ale vážně dobrý (*Pavel Kolmačka: Proti černi*, pozn. red.). Teda chudák taková ta holka jak jí úplně rozhodilo, že zapomněla ty slova (*Michaela Hlavatá – Virginia Woolfová: Skvrna na zdi*, pozn. red.). Takový jo ti těžký no já bych to do sebe nenasoukal ani za prase. No a nakonec přišla ta přča, hele zase tam přišel ten Abrahám (*Ibrahim!*, pozn. red.), co byl už na začátku, a tak jako srandovně tam říkal furt jednu povídku a dycky různě (*Raymond Queneau: Stylistická cvičení*, pozn. red.). To sem myslel že fakt pustím do gatí. No teda sem málem zapomněl na ty dvě holky (*Kateřina Petáková, Eva Kovandová*, pozn. red.) co tam trdlovaly a zpívaly něco jako „tancovaly cibulíčky“ nebo co (*Ivan Wernisch, název si kupodivu zapamatoval správně*, pozn. red.) no mě to teda normálně nebere, takový věci, ale docela jako že jo no. Jo a nakonec tam všichni přišli v čemým a mumlali furt „dělejte, dělejte“, to sem nežral (*voiceband – Jacques Prévert: Kontrolor*, pozn. red.). No ale ten Abrahám (*Ibrahim!!!*, pozn. red.) byl stejně supr. Klidně tam moh bejt furt s takovým tím jak tam říkal tu povídku a byla by aspoň sranda. No ale taková půlka toho bylo docela že sem nespál. Hele a až bude někde hrát ten Ibra... tento (*Ibrahim!!!*, pozn. red.) tak se na něj di podívat, to je fakt bomba.

Kni • ní novinky

V dnešním knižním koutku se zastavíme nad novinkou autora XY, známého v literárních kruzích spíše pod přezdívkou Horký den. I zkušený čtenář bude asi překvapen, ne snad námětem – vždyť drsné prostředí recitátorských festivalů je již obvyklou rekvizitou, ale spíše celkovým zpracováním. Málokterý autor dokáže čtenáře dovést na hranici srdečního kolapsu pouhým popisem rytmického zvuku mobilního telefonu. Přes všechnu snahu se nepovedlo udržet napětí po celou dobu, což lze přičíst faktu, že se jedná o první autorský výboj do tohoto žánru. Dílo samo je vroucím kotlíkem lynky, epiky, laskavého humoru, sentimentálního srdeboleu i surové erotické reality. Občas autor vaří z vody, občas nechá dramatickou kotelnu vychladnout, ale veškerá zakolísání je schopen zaobalit přirozenou hudebností celého díla. Závěr je koncipován jako velkolepá parafraze Goethova Sabatu čarodějnic, v němž se jednotlivé postavy setkají v divokém reji kulminujícím ve vítězství jediného principu. Kdo zvítězí, kdo přežije – na to at' si čtenář odpoví sám.

Telegram

vecfakult skoncil STOP sporitelna vedro STOP ucinkujici značne rozporuplni STOP divaci značne nad veci STOP mlmuzi a mlzeny zapominaji texty STOP mlzena zdeptana STOP odchazi zdeptana otaznik STOP ctmacť minut pozdeji navrat v rytmu techno vykricnik STOP celkovy dojem z vecfakult otaznik STOP stridave oblacno

redakce

Krajina barokní, krajina romantická

Spolu s Janem Bilkem jsme rozjímalí nad krajinou, ve které se dosud rýsují barokní kříže. Je to krajina „milostně spanilá a vážně velebná“, jak ji viděl už Karel Hynek Mácha. Obdivovali jsme se jí i lidským výtvořím, které s ní podivuhodně harmonizují, v Jičíně a jeho libosadě, na Veliši, v Malé Skále.

V Malé Skále, v kapli sv. Vavřince, jsme prožili spiritualitu tak, jak ji vyjadřují současní umělci. Krásný pohled do kraje jsme si vysloužili výstupem do skal Vranova – Pantheonu. Vztah Jarmily Glazarové k Sobotce a k paní Drahomíře Bilkové jsme si připomněli na romantickém „panském“ hřbitově. Posledními dojmy byly obrazy Josefa Jirů a jeho přátel a krásná čeština paní průvodkyně v Bouskové statku.

Děkujeme Mgr. Janu Bilkovi.

Účastníci EXODU

Telegraficky:

Když na večírku fakult (příspěvek Kontrolor) zazněla slova „Přiliš mnoho cestujících...“, knihovnice žasly nad bleskovou informovaností a aktuálností večera. Při návratu z celodenního výletu totiž přijelo na sobotecké náměstí v minibusu určeném pro 20 osob 45 cestujících. Ani řidič neví, jak se tam všichni vešli.

knihovnická hlídka

My, maminky dětí, které pracují na dětské dramatické dílně, moc děkujeme oběma vedoucím (Ladě a Míle) za péči, kterou jim věnovaly. Jsou to ovšem jen slova – největším dárkem nám všem byly rozzářené dětské obličejky a spokojenost Prozrazovaly, že děti strávily týden plný her a ještě stihly nastudovat pohádku. Mnohé se budou na festival vracet, možná i jako studenti. Díky, díky, díky!!!

za maminky Hana a Eva